

[Statsministeren]

uddannelse og familieliv for børnefamilierne. Med de nye orlovsordninger er der skabt mulighed herfor. Det er vigtigt, at ligestillingsarbejdet styrkes både på det private arbejdsmarked og i den offentlige sektor. Ligestillingsrådets rådgivende og informerende arbejde vil derfor blive styrket.

I et samfund som det danske kan vi ikke acceptere, at en tredjedel af ungdomsårgangene ikke får en kompetencegivende uddannelse, enten fordi de ikke kan få plads, eller fordi de falder fra. Begge dele sætter regeringen imod i kampagnen »Uddannelse til alle unge«.

Målet er, at alle skal have et uddannelses tilbud. 10.000 nye uddannelsespladser oprettes i 1994. Alene på de videregående uddannelser vil regeringen øge tilgangen med 5.000 pladser i 1994. Det er forudsætningen for, at øget optagelse ikke går ud over kvaliteten i undervisningen og uddannelsernes indhold. Vi har desuden iværksat en kampagne for at mindske frafaldet blandt de unge. Hverken de unge eller vi skal vænnes til et liv på bistand.

Efteruddannelse er et nøgleord i 1990'erne. Indsatsen for at uddanne og opkvalificere har ikke alle steder været tilstrækkelig omfattende og effektiv, det skal ændres. Regeringen vil i 1994 udvide med 10.000 helårspladser på voksen- og efteruddannelserne. Målet er gradvis at udbygge med yderligere 50.000 pladser i løbet af 1990'erne.

Regeringen vil indlede drøftelser med arbejdsmarkedets parter og kommunerne om forbedring af voksen- og efteruddannelserne, som jeg sagde det, i 1990'erne. En langsigtet og forbedret indsats af det omfang forudsætter bidrag fra alle parter. En aktiv indsats på nøgleområderne økonomi og erhvervspolitik kræver højt kvalificeret arbejdskraft på højt uddannelsesniveau.

Regeringen vil aktivt støtte en fornyelse af den offentlige sektor. Kvalitet skal i højsædet. Ensidige nedskæringer uden plan er ikke vejen – det skaber jo blot ny utryghed – men tidsvarende systemer og arbejdsgange skal fornyes. Vi har jo en offentlig sektor med højt kvalificerede og engagerede medarbejdere. Det er hos medarbejderne, at kendskabet til opgaver og arbejdsgange findes, en aktiv medvirken herfra er forudsætningen for fornyelsen. Regeringen vil arbejde for større tryghed i ansættelsen til gengæld for accept af bevægelighed fra

ét job til et andet, efteruddannelse og vilje til at prøve nye udfordringer.

Vi ved, at det ikke er en usynlig hånd, der styrer markedet uden om miljøproblemer. Grønne afgifter vil hjælpe med til at skåne miljøet i fremtiden, men erhvervene skal også bidrage, så adfærden ændres. Samtidig skal der tilbageføres midler til energibesparende foranstaltninger, så konkurrenceevnen ikke svækkes.

Vi skal rydde op efter fortidens synder, farlige affaldsdepoter skal fjernes, vores miljøpolitik skal bidrage til at sikre øget beskæftigelse bl.a. gennem offentlige investeringer og projekter inden for naturpleje og naturgenopretning.

Regeringen vil fremlægge en samlet plan for opfølgning af energihandlingsplanen »Energi 2000«, og regeringen vil udarbejde en ny samlet trafikplan, »Trafik 2005«. Begge planer vil sætte energi- og miljømålene i højsædet.

Dansk udenrigspolitik står over for nye udfordringer. Regeringen ser frem til en bred udenrigspolitisk debat her i Folketinget på grundlag af den redegørelse om principper og perspektiver i dansk udenrigspolitik, som blev fremlagt før sommerferien. Danmark skal spille en aktiv rolle i det internationale samfund. Med ulandsbistanden, Øststøtten, den nyoprettede miljø- og katastrofefond samt vort FN-engagement er vi faktisk blandt de lande i verden, der yder det største bidrag til udvikling, fred og sikkerhed i forhold til vores størrelse. Derfor kan vi tillade os at stille krav. Vi skal ikke gøre os mindre, end vi er, men tænke større.

Tragedien i det tidligere Jugoslavien har vist os, hvor vanskelig FN's opgave er, når viljen til fred mangler. Men efter afslutningen af den kolde krig står FN med helt nye muligheder. Derfor må FN reformeres, bureaukratiet må formindskes, og der må tilføres de nødvendige ressourcer. I FN's Sikkerhedsråd må ulandene repræsenteres stærkere og de permanente medlemmer afspejle den reelle indflydelse i verden.

Frem for alt må det forebyggende diplomati styrkes, indgrebene mod truende konflikter skal komme langt tidligere. Alt, hvad der går forud for og kan forhindre den militære konflikt, må styrkes, men FN må også være i stand til at drage den yderste konsekvens, hvis andre midler er virkningsløse.